

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א
מביא באגרתו, את מה שדרש מרן החתם סופר זצוק"ל,
"כשהתחיל להתפרץ לבישת פאה נכרית":

"מי שישמע לדברי לילך בצניעות, בדרך דורות הראשונים,
יזכה לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים!
והרים קולו בכה, מכלל הן אתה שומע לאז!
וכל העם אחוזם חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו,
כליל כל נדרי, בקדושה ובטהרה!"

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א

מעיד על עצמו:

"נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך שאין המדוברת רוצה ללבוש כלל פאה נכרית אלא מטפחת.

והשבתי: שיהיו מאושרים ושמחים בשידוך הזה, וכמותן ירבו בישראל!"

שומע לאו. וכל העם אחזום חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים
מפיו כליל כל נדרי בקדושה ובטהרה עכ"ל.

"שיהיו מאושרים ושמחים! וכמותן ירבו בישראל!"

ולבסוף כותב כ"ק אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א, ומעיד על
עצמו בזה הלשון: "נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך שאין
המדוברת רוצה ללבוש כלל פאה נכרית אלא ממפחת. והשבתי: שיהיו
מאושרים ושמחים בשידוך כזה, וכמותן ירבו בישראל.

ועתה כשאנו מצפים לישועת ה' וביאת הגואל צדק, ביותר יש
להזהיר על כל הנזכר לעיל. ולמזהיר ולנזהר שלומים ירבה כמי נהר".

ב"ק מרן אדמו"ר בעל "זיחי יוסף" מפאפא וצוק"ל
נכד מרן הגה"ק בעל "ערוגת הבושם" וצוק"ל
שכתב בצוואתו הקדושה:
"פאה נברית אני אוסר עליכם, ותזכו לזרע ברך, דור ישרים יבורך!"

פאפא צעהלים

ותזכו לזרע ברך - דור ישרים יבורך!

הגה"ק רבי משה בן עמרם גרינוואלד זי"ע אבד"ק חוסט בעל "ערוגת הבושם" (אביו של הגה"ק רבי לוי יצחק גרינוואלד זי"ע אבד"ק צעהלים, וזקנו של הגה"ק רבי יוסף גרינוואלד זי"ע אבד"ק פאפא), כותב בצוואתו הקדושה "הכנה דרבה" אות י"ח בזה הלשון: "והווי זהירים באזהרה יתירה שלא יצא חס ושלום אפילו מקצת שער חוץ לצמתן, ואפילו פאה נכרית אני אוסר עליכם, ותזכו לזרע ברך, דור ישרים יבורך" עכל"ק.

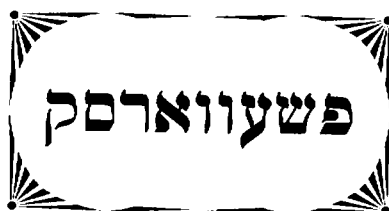
וכבר נתבאר בצוואתו של מרן החתם סופר זי"ע על ידי תלמידו הקדוש ב"שירי משכיל", שהכוונה על "מקצת שער חוץ לצמתן העשוי מפאה נכרית", כי לא בא להזהיר בצוואתו על פאה נכרית שלימה, שהרי זה הרבה יותר חמור משער טבעי היוצא מחוץ לצמתן, גם לפי החתם סופר שמחמיר בשערה אחת היוצאת מחוץ לצמתן, עם כל זאת הוא אוחז שפאה היא יותר חמורה!, [כמו שכותב מפורש בסימן ע"ה שהפאה אסורה מקל וחומר מקלתה (מטפחת עם חורים שנראה השיער דרך הנקבים) שאסור], אלא כוונתו לומר "שלא יצא חס ושלום אפילו מקצת שער חוץ לצמתן", ובא להוסיף, לא רק מקצת שער "טבעי", אלא "אפילו" מקצת שיער של "פאה נכרית", "אני אוסר עליכם", כלומר שגם שערה אחת העשויה מפאה בקצה המטפחת, גם זה "אני אוסר עליכם, ותזכו לזרע ברך, דור ישרים יבורך!".

כ"ק מרן אדמו"ר רבי יעקב מפשעווארסק זצוק"ל

תלמיד כ"ק מרן הרה"ק מקאלישיץ זצוק"ל

אשר דוה לבו מאד על לבישת פאה נכרית, אף שמנהג זה נתפשט ונפרץ אף בקרב
יהודים חרדים, לא זוה דעת הרה"ק מקאלישיץ זי"ע ואחו שזוהו איסור גמור!

מי יזכה להיות במנין של משיח צדקינו?!

כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש ר' יעקב מפשעווארסק זצוק"ל, סיפר על רבו הרה"ק ר' חנה מקאלשיץ זי"ע:

"דוה לבו של הרה"ק ר' חנה מקאלשיץ זי"ע, מאוד על שנפרצו פרצות בחומת היהדות, ועברו לבני ישראל מנימוסי הנכרים אשר סביבותיהם במילי דצניעותא, כגון לבישת פאה נכרית, אף שמנהג זה נתפשט ונפרץ מאוד אף בקרב יהודים חרדים די בכל אתר ואתר, לא זזה דעת רבינו בשביל כך משיטת זקינו מרן הגאון הקדוש מצאנז בשו"ת דברי חיים (ח"ב יו"ד סימן נ"ט), ושאר גדולי האחרונים שהוא איסור גמור.

אחד ממכיריו של רבינו רבי חנה מקאלשיץ זי"ע השיא את בנו לבתו של הרב החסיד ר' משה אורי קעלער מצאנז (בעמח"ס ילקוט האורים), וסיפר לרבינו שהכלה לא לבשה פאה נכרית אלא כיסתה ראשה במטפחת כדת וכדין. שמח רבינו מאוד על הדבר, ופנה ואמר להרבנית: ברוך השם, שכשיבא משיח יהיה לו את המנין שלו!!!"

דברי חנה השלם - חלק התולדות עמוד ק"צ
מפי כ"ק אדמו"ר ר' יענקל'ע מפשעווארסק זצוק"ל

כ"ק מרן אדמו"ר רבי יעקב מפשעווארסק זצוק"ל
 סיפר על רבו הרה"ק מקאלישיץ זצוק"ל שכאשר שמע על חתונה
 שהכלה כיסתה ראשה עם מטפחת כדת וכדין, שמח מאד ואמר:
 "ברוך השם! שכשיבוא משיח יהיה לו את המניין שלו!"
 היינו שעוד יהיו כמה יהודים, שיוכו לקבל את פניו, בהיותם לבושים כרצון הש"י
 [יושב לצדו כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל]

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת כ"ק מרן בעל דברי חיים מצאנו זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד!, וכך הלכו נשות כל בניו הקדושים, אשת הגה"ק משינאווא זי"ע, ואשת הגה"ק מקשאנוב זי"ע, ואשת הגה"ק מגארליץ זי"ע, ואשת הגה"ק רבי נתן מאיר זי"ע אביו של הגה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע, ואשת הגה"ק מקרייז צאנו זי"ע, ואשת הגה"ק מראצפערט זי"ע, ואשת הגה"ק מטשעחויב זי"ע. וכך הלכו כל בנותיו נשות חתניו הקדושים, ונשות נכדיו ונכדותיו, ניניו ונינותיו, שהלכו בדרכי זקנם הקדוש מצאנו זי"ע, מאות משפחות בכל רחבי גאליציה, והונגריה, לפני השואה, שהיוו פאר למשפחתו הקדושה של מרן הדברי חיים זי"ע, כולם הלכו מכוסות רק עם מטפחות בלבד!.

רצונינו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי רבותינו הקדושים! אשר מפיהם אנו חיים! וכל אורח חיינו מיוסד ובנוי על מנהגיהם, דרכיהם, והליכותיהם הקדושים, בכל פרט ופרט!.

"בוודאי אמור לצאת בפאה נכרית!"

כ"ק מרן הרה"ק רבי שלום אליעזר מראצפערט זצוק"ל
בן כ"ק מרן הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנז זצוק"ל
שפוסק:

"שאפילו לתת התיכת משי [על המצח] שיהיה דומה לשער, אמור!"

הגה"ק בעל דברי חיים מצאנו זי"ע

אפילו לתת חתיכת משי,
שיהיה דומה לשיער אסור!

מרן הגה"ק מצאנו זי"ע כתב בספרו הקדוש שו"ת דברי חיים,
בזה הלשון:

"להרב החר"ף וכו' מו"ה פנחס בק' פאלטשען במדינת
באקאווינע:

שאלה: אם מותר לאשה לילך בפאה נכרית בשוק:

תשובה: כבר האריכו בזה בס' באר שבע ובכל האחרונים, ורובם
מסכימים לאסור, ועיין בכנסת הגדולה באבן העזר (סי' כ"א) שרבו
האוסרים, וכן בעצי ארזים אוסר, ויותר מזה מבואר בר"ן בכתובות
ובריטב"א שם מובא באסיפת זקנים שאפילו לתת חתיכת משי
ובדומה על הפרחת [על המצח], שיהי' דומה לשיער אסור, דזה הוי
דת יהודית, ותימה על כה"ג באה"ע שנשמט ממנו דבריהם, ולכן
בוודאי אסור לצאת בפיאה נכרית!, והוא דת יהודית".

שו"ת דברי חיים ח"ב יו"ד סימן נ"ט

מקרוֹב נשתרַבֵּב המנהג הזה מן האפיקורסים!

"ידעתי בבירור בהיותי אצל מו"ח ז"ל במעהררין, שגם שם לא
הלכו במלבושי פריצות כזה חס ושלום, וכפי ששמעתי אז לא נמצאת
בכל מדינת אשכנז שום אשה חשובה לילך בשערות ופיאה נכרית,

אביו הקדוש כתב על ההליכה עם פאה:
 "נשתרכב המנהג הזה מן האפיקורסים!"

כ"ק מרן הרב הקדוש רבי ישעיה'לע ממשעתיוב קראקא זצוק"ל
 אשר חסידי אביו העידו עליו שהיה נראה בתואה פניו, בצורתו, ובקומתו,
 ממש בתואר פני אביו הקדוש, מרן הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנו זצוק"ל
 אשר פסק בספרו:
 "שאפילו לתת חתיכת משי וכדומה [על המצה] שיהיה דומה לשער,
 אסור!"

[שו"ת דברי חיים יו"ד סימן נ"ט].

רק איזה מנקלי העם פחותי הערך והיו לקלם! ורק בעוונותינו הרבים מקרוב נשתרבב המנהג הזה מן האפיקורסים! ולכן חס ושלום עבור זה נאמר שהותר גם לנשי מדינתנו לנהוג כן, והאיסור במקומו! והעובר לוקה מן התורה".!

שו"ת דברי חיים יו"ד סימן ע'

והנה פסק זה של מרן הדברי חיים מצאנו זי"ע התקבל בין כל אלפי החסידים הנוהים אחריו, ולדוגמא נצטט מעט, את לשון תלמידיו הגדולים ותלמידי תלמידיו זי"ע.

מה יצא למהרש"ם מברעזאן מפסק מרן הדברי חיים?!

הגה"ק המהרש"ם מברעזאן זי"ע כותב בספרו דעת תורה (אורח חיים סימן ע"ה) "ועיין תשובות דברי חיים יורה דעה סימן נ"ט שכתב, דרובם מסכימים לאסור פאה נכרית, ובר"ן וריטב"א כתובות (דף ע"ב ב') הובא באסיפת זקנים שם, ראפילו לתת חתיכת משי על הפדחת [על המצח] שיהא דומה לשער אסור דזהו דת יהודית.

ולפי זה יש ליזהר בקריאת שמע וברכת המזון ושאר ברכות שלא לברך נגד אשה המלובשת בפאה נכרית, אך בעצימת עינים אולי יש להקל, עכל"ק. - חזינן עד היכן קיבלו את הפסק הלכה של מרן הדברי חיים, עד כדי כך שלפי דבריו אוסר המהרש"ם לעשות ברכה נגד פאה נכרית, ונוטה להקל רק בעצימת עינים!.

כמו כן הגה"ק בעל דרכי תשובה ממונקאטש בתשובתו נגד הפאה, כתב בזה"ל "הוא עון פלילי!... ועיין בשו"ת אדמו"ר דברי חיים (ח"א יו"ד סי' ל') בארוכה כדברים האלו". וכ"כ בספרו דרכי תשובה יו"ד ח"ג סי' קע"ח סקי"ג.

ובנו הגה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע כותב בצוואתו הקדושה אות ג', "לא לילך בפריזעט, אפילו של פעהל הדומה

"עיינ תשובות דברי חיים, דאפילו לתת חתיכת משי שיהא
דומה לשער אסור!"

מרח הגאון המהרש"ם מבראזין זצוק"ל
בעל "דעת תורה" ושו"ת מהרש"ם
"יש ליוזר בקריאת שמע וברכת המזון ושאר ברכות שלא
לברך נגד אשה המלובשת בפאה!"
"אך בעצימת עינים, אזלי יש להקל!"

מצאצאי כ"ק מרן בעל "דברי חיים" מצאנו זי"ע, שפוסק בספרו:
שאפילו לתת התיכת משי ועל המצה, שיהיה דומה לשער, אמור!

אשת כ"ק מרן הרה"ק רבי בן ציון מבאבוב וצוק"ל הלכה רק עם
מטפחת בלבד, כהוראת זקנו הקדוש מצאנו זי"ע!

לשעזר, כז זה גם כן אסור על פי דברי רבינו דברי חיים זי"ע"א"
עכל"ק.

וכן מובאים דבריו בשו"ת חקל יצחק סי' פ"א מהגה"ק מספינקא
זי"ע, "כמו שכתב הדברי חיים חיו"ד סי' נ"ט מהר"ן והריטב"א
דאפילו ליתן חתיכת משי וכדומה על הפדחת [על המצח] שיהיה
דומה לשער אסור, דזה הוא דת יהודית עיין שם. ומכל שכן
בהזשיאאן שבודאי יש בו דמיון יותר לשער, על כן בוודאי איסור
גמור לצאת בו".

ביאורו של החקל יצחק זי"ע בתשובת מרן הדברי חיים זי"ע!

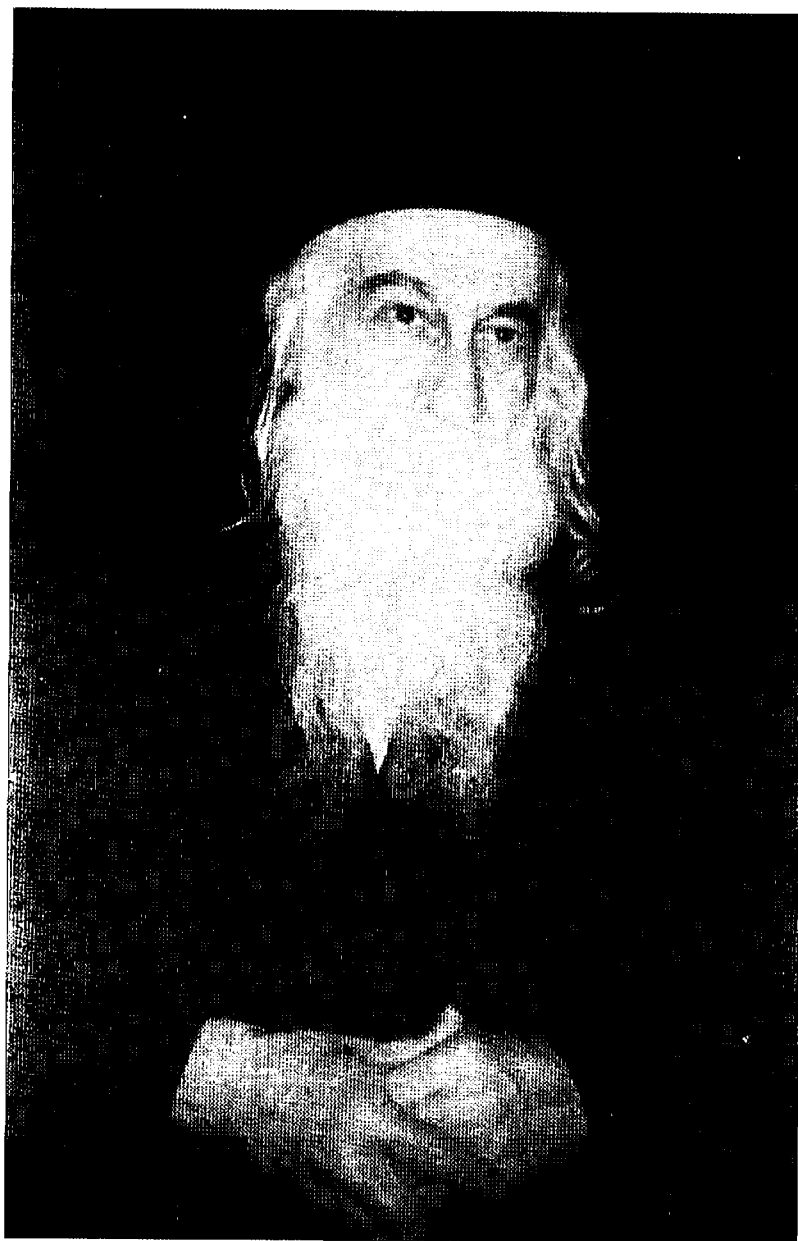
והנה בתשובה זו בשו"ת "חקל יצחק" (סימן פ"א) כותב הגה"ק
מספינקא זי"ע "דהוא אסור מדאורייתא, דהא הוא דמי ממש לשער
שלה, וכל הרואה אותן ידמה בעיניו כאילו הן שערותיה, כן יש בה
איסור מדאורייתא משום פריצות, כמו בראש פרוע לגמרי.

וגם לפי מה שכתב הדברי חיים יש בפאה נכרית איסור
מדאורייתא משום "בחוקותיהם לא תלכו"...

שוב ראיתי בישועות יעקב באו"ח סי' ע"ה סק"ג... דכיון דהך
דינא דיוצאה וראשה פרוע מטעם פריצות קאתינן עליה, וכיון שאינו
ניכר השער של פאה נכרית על כן הוא אסור... איסור תורה!

אכן לכאורה קשה על זה דבפאה נכרית ליכא אלא איסור דת
יהודית, וכן כתב הבאר שבע וכל האחרונים, והדברי חיים חלק ב'
יו"ד סי' נ"ט.

ויש לומר דבזמניהם לא היה הפאה נכרית דומה ממש לשער
של גופה, והישועות יעקב מיירי באם הוא דומה ממש לשער של
גופה" עכל"ק.

כ"ק מרן אדמו"ר רבי משולם זושא מטשערנאביל זצוק"ל
 מצאצאי כ"ק מרן הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנז זצוק"ל
 שפוסק "שאפילו לתת חתיכת משי ועל המצח,
 שיהיה דומה לשער, אסור!"

כלומר: שהגה"ק בעל חקל יצחק לומד בדברי חיים, שכל מה שכתב הדברי חיים שיש בזה איסור מדת יהודית, ואפילו מה שכתב שיש בזה איסור דאורייתא משום בחוקותיהם לא תלכו, כל זה מדובר רק בפאה שאינה דומה לשער, אבל בפאה שדומה לשער, בפאה כזו אותו הדברי חיים שזה אסור מדאורייתא! - ולא רק מצד בחקותיהם לא תלכו - אלא מצד שזה ממש פריצות בדיוק כמו שיער אמיתי!, והרי זה כגילוי ראש ממש!.

המביא את תשובת הדברי חיים

כמו"כ מובאים דברי רבינו הקדוש מצאנז זי"ע, בשו"ת תשורת שי להגה"ק ר' שלמה יהודה מסיגט זי"ע (סימן תק"ע) ומחמת בהירות דבריו, נביא כמה קטעים מתשובתו, וזלה"ק:

שאלה, נשים הצנועות ונוהגין סלסול בעצמן שלא ליתן על ראשן פאה נכריות, אם מותרין בקונסט האר שייטל, העשוי מאיזה צומח בארץ, לא משער רק דומה ממש לשער.

לעניות דעתי אינו סלסול אלא מדינא אסור!.. ומאן ספין לחלוק על הירושלמי בדבר שאינו מוכח ההיתר מש"ס בבלי.

וכיון דאיסור פאה נכריות משום פריצות דמדמין עצמן שהולכות בשערן, ועושין כן ליראות כאלו ראשן פרוע עם שערותן ממש, ממילא יש בה משום פריצות, ודת יהודית, אם לא ניכר שאינן שערות,

מצאצאי כ"ק מרן הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנו וצוק"ל
 אשר פוסק בספרו הק':
 "שאפילו לתת התיבת משי ועל המצח] שיהיה דומה לשער אסור!"

כ"ק מרן אדמו"ר מדזימוגראד שליט"א
 בן כ"ק מרן הרה"ק רבי מיני מדזימוגראד וצוק"ל
 שכתב את העובדא הנוראה ממרן ה"דברי חיים" מצאנו וצוק"ל
 בפטירת שלשת ילדיו רח"ל, שאמר שכל זה בא לו מחמת שמחריש
 על פרצת הפאה!
 "לזאת מוכרח לצאת ולצעוק נגד זה בכל כח!"
 [המדה גנוזה" חלק א' מערכת הרה"ק מצאנו ז"ע]

אף דמשום מראית עין ליכא אם כל נשי העיר עושין כן כיון דיודעות,
מכל מקום משום פריצות יש!, ועוברות על דת יהודית...

גם בשו"ת דברי חיים חלק ב' סימן נ"ט כתב שבעצי ארזים אוסר
פאה נכרית, והוא בעצי ארזים סימן כ"א, וכתב שם דהמורים היתר
חדשים מקרוב עתידים ליתן את הדין!, והדברי חיים שם אוסר נמי
חתיכת משי וכדומה על הפדחת [על המצח] שיהא דומה לשער, דזה
הוה דת יהודית...

אח"כ ראיתי בישועות יעקב לאה"ע סכ"א לנכד המחבר בסוף
התשובה, שכתב לפי מה שכתב הרא"ש בתשובה והובא בב"י אה"ע
סימן קט"ו, דדת יהודית שאבדה כתובתה דמלבד האיסור יש בו
משום פריצות, ואם כן בפאה נכרית כיון שאינו ניכר אם הולכות
פרועות ראש, פריצותא מיהו הוי, דהרי מטעם זה אתה אומר דיוצאת
שלא בכתובה, אף דמצד האיסור עצמו לא אבדה כתובתה עיי"ש.
ואם כן היינו טעמא ממש יש בהאר שייטל, אף דאינן מן שערות,
דמכל מקום נראות כשערות ממש, ואין ניכר שאינה הולכת פרועת
ראש".

מכתבו של ה"עצי חיים" מסיגט זי"ע לאור תשובת הדברי חיים!

וכך גם במכתב המובא לעיל מהגה"ק בעל עצי חיים מסיגט
זי"ע, כותב וזה לשונו הק': "כפי דאיתא בתשובות דברי חיים ח"ב
סי' נ"ט, אין חילוק, על כן אין שום היתר, רק שלא יהיה נראה
מאומה דומה לשיער" עכל"ק.

סגולה נפלאה עבור הילדים!!!

על איזה דבר אחז מרן רבינו הקדוש מצאנו זי"ע שצריך לצעוק
ולצאת נגד זה בכל כחו?

מצאצאי כ"ק מרן אדמו"ר מרן הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנו זנוק"ל אשר
פוסק בספר חקין:

"שאפילו לחת התנכת משי ועל המצחן שיהיה דומה לשער אמור"ל.

כ"ק מרן אדמו"ר מפרנסק קארלין זנוק"ל מקבל את פני נכדו הגה"ק כ"ק מרן אדמו"ר מטשאקאווא שליט"א
נכד הגה"ק רבי מיני מרז'מילרצ'ל זנוק"ל שבותב:

על זקנו הקדוש מצאנו זנוק"ל, "ידה אמור שהיה אמור על פי דין ואין שום חילוק בין פאה נברית לשערות עצמותה"
ושנפשו שלשה מילדי רחל, אמר "שכל זה בא לא מהגות שמחזיקים על העליל לואת מוכרח לצאת ולצטונק נגד זה בכל כח"ל

מובא בספר "חמדה גנוזה" מכתבי הרה"ק ר' סיני מז'מיגראד זי"ע בנו של הגה"ק רבי מרוך מגארליץ זי"ע, [וגיסו של הרה"ק בעל "שפת אמת" מגור זי"ע], - אשר הכתב יד של ספר זה, היה מונח בידי נכדו הגאון הגדול רבי משה הלברשטאם שליט"א, חבר הבד"ץ פעיה"ק ירושלים, ובזכותו נתפרסמו ויצאו הדברים לאור עולם.

"בשנים ההם התחילו קצת נשים ללבוש בשייטלעך [פאות] אשר אא"ז (=אדוני אבי זקני, מרן רבינו הקדוש מצאנו בעל דברי חיים זי"ע) היה אומר שהוא אסור על פי דין! ואין שום חלוק בין פאה נכרית לשערות עצמה"!!!.

איזה סיבה אמר הרה"ק מצאנו זי"ע בהספר על פטירת שלשה ילדיו הקטנים?

"אחר כך היה מעשה שנפטרו אצל אא"ז [רבינו הקדוש מצאנו] שלשה מילדיו!!! אז אמר שברצונו לעשות להם הספד, והלך לבית הכנסת ועשה הספד, ואמר:

שכל זה בא לו מחמת שמחריש על הנ"ל!!!... לזאת מוכרח לצעוק ולצאת נגד זה בכל כחו!!!".

מדה טובה מרובה כבפל בפליים!!!

מדבריו הקדושים אנו למדים, - על פי דברי חז"ל הקדושים, שמדה טובה מרובה, אם כן יוצא מדבריו הקדושים, שכל מילה וכל הסבר, כל בקשה, וכל דמעה, כל אנחה וכל פעולה, שפועל אדם נגד לבישת הפאה נכרית, - בין איש בין אשה, בין גדול ובין קטן, בין מי שבני ביתו הולכת פאה או שהולכת מטפחת, - על ידי זה נשפע טובה וברכה חיים ושלוש לילדיו!!!

וכפי מה שכל אחד יקיים את דברי מרן הרה"ק מצאנו זי"ע "לצעוק ולצאת נגד זה בכל כחו!!!" באופן שיתקבלו דבריו בנחת

שתי צאצאי כ"ק מרן הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנו זצוק"ל אשר פוסק בספרו הק' "שאפילו לתת התיכת משי ו- על המצה, שיהיה דומה לשער, אמור!"

[יושב: כ"ק מרן אדמו"ר מטשערנאביל - בני ברק שליט"א]

מרן הגאון רבי משה האלברשטאם שליט"א

חבר הכד"ץ והעדה החרדית

שבוכותו נתפרסמו ויצאו לאור עולם. הכתבי יד קודש של זקנו זצוק"ל שכותב על זקנו הקדוש מצאנו זצוק"ל, "היה אומר שהוא איסור על פי דין, ואין שום חילוק בין פאה נכרית לשערות עצמה!"

"כשנפטר שלושה מיליון רחל,

אמר: "שכל זה בא לו מחמת שנחריש על הציל!"

"לואת מוכרח לצאת ולצעוק נגד זה בכל כחור".

בעזהש"י, כך יזכה לראות בהצלחת וטובת זרעו וצאצאיו אחריו
לדורות עולם!!!

זכותו יגן על כל ישראל ובפרט על כל ההולכים בדרכיו
ומקיימים דבריו הקדושים!.

התיאור על מרן הגה"ק מצאנו זי"ע הוא "מפיו לפידים יהלכו" על הפאות!

העיד הגה"צ המפורסם רבי אשר זעליג מרגליות זי"ע ששמע
מפי קדשו של הגאון הקדוש האלקי רבי שלמה אליעזר אלפנדרי -
הסבא קדישא זי"ע, שהפליא מאד מה שכתב הגאון האדיר בעל בית
יצחק בקונטרס שיח יצחק, בו הוא כותב הספד על מרן הדברי חיים
מצאנו זי"ע, וכותב שם בזה הלשון "שנודע דרכו בקודש ללבוש
שריון קשקשים ולצאת לקראת נשק, למען החזיק במעוז התורה
הקדושה, ומפיו לפידים יהלכו, על המנהג שנוהגין עתה הנשים
ללבוש פאה נכרית, והוא אוסר אפילו אותם העשויים ממשי הדומים
לשערות!, כשיטת הר"ן בכתובות".

והפליא הגאון הקדוש הסבא קדישא מהרש"א אלפנדרי זי"ע את
הדבר, שכאשר רצה אותו גאון להגדיר את "דרכו בקודש"! של מרן
הדברי חיים זי"ע, הזכיר דווקא את הענין הזה ש"מפיו לפידים יהלכו
על המנהג ללבוש פאה"! ומזה רואים עד היכן היה הדבר הזה,
יסוד עיקרי בדרכו של מרן הדברי חיים מצאנו זי"ע.

מה היא סיבת המחלות הנוראות רחמנא לצלן?!

שמעתי מפה קדשו של רבינו מנאסויד, שפעם בא אחד להזכיר
למרן הגה"ק הדברי חיים זי"ע איזה חולה שהי' לו מיחוש חדש (א
נייע מין קרענק ר"ל), וצווה הדברי חיים להגבאי שלו שילך בשוק
לראות אם לא יצא איזה מאדע חדשה, מפני שאומרים בשם רבינו

הקדוש הרבי ר' מענדלי מרימנוב זי"ע, א נייע מאדע - א נייע קרענק ר"ל. [= מאדע חדשה - מחלה חדשה. - ומי יודע מה נגרם כל שנה, ע"י שהפאות משתכללות יותר ויותר, להיראות במראה הדומה יותר ויותר אל מראה השיער, עד שיש בהם בדיוק את המראה שאסרה התורה, ופעמים רבות שמראה הפיאה וה"פריצות" שבה, עולה הרבה יותר משיער רח"ל].

גדולת יהושע ח"א דף ט"ז אות כ'

בספר "ברכה שלמה" דף ב', כותב עליו: שימש בכל כחו כל גאוני וצדיקי דורו, ובפרט את מרן רבינו מצאנו בעל דברי חיים זצ"ל, ובניו הגאונים הצדיקים זצ"ל. והרה"ק רבי שלמה מבאבוב זצ"ל היה אוהבו הנאמן, ופעם אחת כשחלה הרה"ק מבאבוב זצוק"ל, ביקש ממנו להיות בחדרו כל הלילה אפילו שהיו שם כמה אנשים כל הלילה. ופעם אחת לא היה להרה"ק מבאבוב זצוק"ל הספאדיק שלו, ורצו הרבה אנשים להשאל לו ספאדיק, ולא רצה לשאול רק מהרה"ק מטיטשין זצוק"ל.

הקפיד על נשי תלמיד חכמים ובנותיהם

מעיד בן אחיו, מחבר הספר "ברכה שלמה": ראיתי שהקפיד על בת תלמיד חכם אשת חבר שנשאה על ראשה פאה נכרית שייטל, כי הרבה פוסקים אוסרים פאה נכרית.

כ"ק מרן הגה"ק רבי אברהם יהושע פריינד זצוק"ל
אבד"ק נאסאד

ששמע מפה קדשו של מרן הקדוש בעל "דברי חיים" מצאנו זצוק"ל
שכל מודה חדשה מביאה מחלה חדשה!

כלומר, שההליכה בדרכי המודה – מביאה מחלות נוספות רחמנא
לצלן! וזוהי נלמד, שמדה טובה מרובה: כל התרחקות מדרכי
המודה, משפיעה בריאות ושמירה עליונה!

והיה דודי זצ"ל אומר, שעל נשי הבעלי בתים אינו כועס כל כך, הגם שאין להצדיקם לגמרי, שהרי אמותיהם וזקנותיהם, אף שעסקו במשא ומתן עם הגוים והשרים, עם כל זה לא נשאו פאה נכרית, ומדוע לא ילכו בדרך זקנותיהם. אבל לבו דוי על נשי התלמידי חכמים, והרבנים, ובני הגדולים והצדיקים, שנושאות פאה נכרית, שאסור לרוב הפוסקים. וגם שנשי הבעלי בתים מקילות על ידי זה לאמר, אם נשי הרבנים נושאות פאה נכרית, מותר לנו וכו'.

ועל הישנים אנו בושים, אלא שמגלגלים עתה עלינו את החדשים, שהתחילו עתה ללכת השיטלין העשויות משערות קצרות תלויים, באופן שאין ניכר כלל אם היא נשואה או פנויה, ונראה ממש כהולכת בגילוי שיער, ודבר זה אסור מצד הדין אליבא דכל הדעות.

על ידי שמשדלים לגדור הפריצות נזכה לברכה של "והיו למשיסה שוסיך"!

ואעתיק פה מכתב יקר מכ"ק דודי [הרה"ק מטיטשין] זצ"ל. וזה לשונו: ב"ה יום י"ז תמוז, בא לעירנו איש היקר וכו', והראה לי כתבים יקרים מצדיקי דורנו אשר הם גדולי הדור שליט"א הרוצים לגדור פריצות ישראל שנפרץ בעוונותינו הרבים, מעת שבא ערבוביא לעולם, לערך שמונה שנים [משנת תרע"ו] וכו', וראיתי בספר קדושת לוי בסדרה בשלח, וזה לשונו, בשם הבעש"ט, ה' צלך, כמו שהצל עושה כמו שהאדם עושה, כן כביכול עושה כמו שהאדם מתנהג מלמטה, כן מנהיגין אותו מלמעלה. ואם כן הדברים אמורים ביחיד, כל שכן ברבים. וכאשר אנחנו נעשה לגדור פרצות דורינו רחמנא לצלן וכו', בוודאי יקיים בנו השם יתברך "והיו למשיסה שוסיך, ורחקו כל מבלעיד", עד "על יד איש בן

פרצי, ונשמחה ונגילה". דברי שפל המצב, נכנע לצדיקי דורינו יצ"ו.

הק' שלמה ארי'

המעטיר בער כל ישראל חופ"ק מיטשין יצ"ו

מפפר ברכה שלמה דף ה'

"היה מקפיד מאד על הנשים שהיו באות לביתו, שלא לילך במצנפת בראשם [- כלומר כובע, אלא ציוה שילכו רק עם מטפחת], והראה בשו"ת דברי חיים חלק יו"ד סימן ל' שהאריך בזה, ובסוף התשובה כתב, "ידעתי בבירור בהיותי אצל מו"ח ז"ל במעהרין, שגם שם לא הלכו במלבושי פריצות כזה ח"ו, וכפי ששמעתי אז לא נמצאת בכל מדינת אשכנז שום אשה חשובה לילך בשערות ופיאה נכרית, רק איזה מנקלי העם פחותי הערך, והיו לקלס, ורק בעוה"ר מקרוב נשתרכב המנהג הזה וכו', לכן חס ושלום לא על זה נאמר שהותר גם לנשי מדינתנו לנהוג כן, והאיסור במקומו, והעובר לוקה מהתורה, ולכן מדין תורתנו הקדושה אסור לילך אפילו בדבר אחד פריצות עכ"ל.

ופעם אחת בשבת קודש פרשת כי תבא קודם התפלה, באה אשה אחת לעזרת נשים במצנפת, ויהי בהגיעו לקריאת התורה, לקח הספר תורה בידיו, ופתח הדלת של עזרת נשים, ופתח פיו הקדוש ואמר, הנה אשה אחת באה היום להעזרת נשים ומצנפת על ראשה, שהיא אסור על פי דין תורתנו הקדושה.

אספר לכם מעשה מהה"ק אדמו"ר מגארליץ זצ"ל, שפעם אחת היה בכפר לשאוב אוי צח, ובלכתו בדרך שמע קול צוה ובכי רב, ויאמר הרב למשמשו לילך ולדרוש מי הוא זה ואיזה הוא הצועק ובוכה, ויקם המשמש וילך, ויודע לו כי הקול קול בת נכרי אחד, וישב תיכף להרב ויאמר לו כי הקול בת נכרי אחד, והידים ידי עשו

מרן הנאמן רבי ברוך שמואל שניאורסון זצוק"ל

ראש ישיבת משעבין

שנולד מברכתו של הרד"ק רבי ברוך מנאחמליץ זצוק"ל

ונקרא גם על שמו הקדוש

[ובתמונה נראים גם מרן המר"י אילנהבאד זצוק"ל, המבוקש הנד"צ רבי יוסף לייב זיסמן זצוק"ל]

אבי' המכה אותה ולכך היא בוכה, ויאמר לו הרב, עוד לא יצאת ידי חובתך ולך נא ראה למה הוא מכה אותה, וילך המשמש, ונודע לו סיבת ההכאה מפני שלבשה מצנפת על ראשה, וישב המשמש ויספר הדבר לרב, ויאמר לו הרב, לך נא עוד הפעם לשמוע מה אביה אומר בשעת הכאה, וישב המשמש לבית הנכרי, וישמע איך שאביה צועק לבתו הנכרית, "מלבוש כזה שאמך וזקנתך לא נשאו אותו גם את לא תשאי אותו", וישב המשמש להרב ז"ל ויספר לו דברי הנכרי, ונתפעל הרב ז"ל מאד, ולקח ענין המאורע למוסר השכל לאמור, אם נכרי שלא קיבל התורה מסיני, יש לו הרגשה כזו, שלא תעזוב הבת דרכי אמותיהם, ולא תלך במלבוש שלא הלכו בו אמה וזקנתה, קל וחומר לבנות ישראל שקיבלו התורה בהר סיני, שיהיה להם הרגשה כזו, שלא ליטוש תורת אמם, ולא ילכו בבגד כזה שלא הלכו בו אמם וזקנתם" עד כאן לשון הרב הקדוש מגארליץ זצ"ל.

וסיים דודי הרה"ק מטיטשין זי"ע, "אני מבקש מהנשים שהולכות במצנפת [בכובע, ולא עם מטפחת], שילכו לביתם, ויסירו אותו מעל ראשם, ואם לא יסירוהו, הלא אקרא היום פרשת תוכחה, ואפיל עליהם קללות שבתוכחה רח"ל"! ותיכף ברחו הנשים לביתם והסירו המצנפת, ומאז והלאה לא באו להתפלל להעזרת נשים במצנפות כאלו".

ברכה שלמה דף ז'

בספר "דברי יחזקאל" מהגה"ק משינאווא זי"ע כתוב:
 "איסור גדול יש לבנות ישראל לילך בפאה נכרית!
 וכל איש ישראל מחוייב למחות באנשי ביתו בכל כחו!"

כ"ק מרן הרב הקדוש מהר"א מבעלזא זצוק"ל
 אמר: "כל מילה מהספר "דברי יחזקאל" מלאה רוח הקודש!"
 "יעדעם ווארט פון ספר "דברי יחזקאל" איז מלא רוח הקודש!"

צאנו שינאווא

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק משינאווא זי"ע
בן מרן הגה"ק בעל דברי חיים מצאנו זי"ע

כל איש ישראל מחוייב למחות
באנשי ביתו בכל כחו!

"צריך אני לפתוח פי, ולהגיד מה שהיה קודם במחשבתי אם להגיד או לחדול, ועתה ראיתי כי מוכרח אני להגיד, כי איסור גדול יש לבנות ישראל לילך בבגדי פריצות, ובפאה נכרית, וכל איש ישראל מחוייב למחות באנשי ביתו בכל כחו, המקום ירחם עלינו, ויסיר המכשלה הזאת מעלינו".

דברי יחזקאל על התורה שבועות שנת תרמ"ג - אשר כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש מהר"א מבעלזא אמר: "יעדים ווארט פון ספר "דברי יחזקאל" איז מלא רוח הקודש!" = כל מילה מהספר "דברי יחזקאל" מלאה רוח הקודש!.

במקום חילול ה'
אין חולקין כבוד לרב!

פעם אחת בא רבינו משינאווא זי"ע לעיר אחת במדינתנו מן הגדולות, ובא הרב מרא דאתרא אליו לכבדו, והרב אב"ד היה מפורסם לשר התורה ועטרת הגולה, והיה להם קרבת משפחה. מובן הדבר כי היו אז בבית, אנשים נכבדים למאות!.

"איסור גדול יש לבנות ישראל לילך בפאה נכרית!"
 (דברי יחזקאל מהגה"ק משינאווא זי"ע)

מרן הגאון הקדוש בעל "בית הלוי" מבריסק זצוק"ל
 כיבד את הגה"ק משינאווא זי"ע בכבוד מלכים בבואו אל העיר בריסק.
 ויצאו כל בני העיר לקראת הגה"ק משינאווא זי"ע עם נרות ולפידים דולקים!
 וסיפר נכדו מרן הגרי"ז מבריסק זצוק"ל:
 שזקנו ה"בית הלוי" זצוק"ל, חרד ביותר וחשש שמא בעיירות אחרות, לא
 ידאגו לכבד את הגה"ק משינאווא זי"ע כפי הכבוד הראוי לו!
 (עובדות והנהגות לבית בריסק חלק ד' עמוד קמ"ו)

ותיכף פתח הרה"ק משינאווא לחוכיחו בהתלהבות גדולה, על שאינו מוחה בבתו הלובשת פאה נכרית, ונענה הרב האב"ד, אם רצונכם לקיים מצות עשה הוכח תוכיח, היה לכבודו להוכיח אותי במקום שאין אנשים כדין תוכחה, ובגוף הענין אין בידי למחות ולהעבירה מרצונה בזה.

והשיב הרה"ק, דבר זה כתוב בתורה בשמעון ולוי אחי דינה, כששאל אותם יעקב מדוע הרגו את אנשי שכם, והם השיבו הכזונה יעשה את אחותינו, והדבר קשה, א', מה שאלם יעקב למה עשו ככה, הא הם כדין עשו כמו שכתוב ברמב"ן והמפרשים. ב', מה השיבו הכזונה, הלא גם יעקב ידע מה הגיע אליהם. ג', לפי הפשט היה להם להשיב "לאשר הכזונה יעשה את אחותינו", ולמה השיבו בלשון תמיהה "הכזונה יעשה את אחותינו".

אך הכל ניחא, דיעקב אבינו עליו השלום שאל אותם, רציתם להרוג אנשי שכם, היה לכם לעשות מעשיכם בלאט ובסתר לאט לאט, מבלי פרהסיא שעשיתם להבאיש ריחנו ברבים.

ועל זה השיבו בני יעקב, שמעון ולוי אחים, הן אמת הדבר אשר אבינו דובר, אך אם היה שכם בן חמור עושה מעשהו במחשך ובלילה בלא יודע לאיש, אז היינו גם כן מודדין לו כמדתו על חטא בסתר, אולם דינה יצאה לטייל באמצע היום בפני רבים, ומשם כבשה ולקחה לו, והוכרחנו למדוד לו כמדתו ביום דייקא ובפרהסיא. וזה תשובתם "הכזונה יעשה את אחותינו" בתמיה, הרי עשה שלא כזונה כנ"ל בהסתר, רק בפרהסיא, וכולם שתקו, ולא מחו, על כן כפעולותיהם הוכרחנו לשלם להם.

וכן הוא גם כן בכבוד הרב, באם היה ענין התוכחה על עבירה בסתר, הייתי מוכיחו בהתבודדות באין רואה, אך כאן הלא בת כבודו מטיילת בשווקים, ואררבה רק ברבים החטא הלזה, וילמדו שאר בנות

מרן הגאון רבי יצחק זאב סאלאווייצ'יק זצוק"ל מבריסק
 אמר: "אם הסבא הבית הלוי כיבד את האדמו"ר משינאווא בכבוד
 מלכים, הרי שאין ספק שהיה ראוי לכבוד הזה!
 ועל כן אמרתי שאני חסיד שינאווא!"
 ועובדות והנהגות לבית בריסק חלק ד' עמוד קמ"ו

ישראל הכשרות מדרכיה העקלקלות, בדרך קל וחומר, אם בת הרב הולכת כן, מכל שכן בנות בעלי בתים הפשוטים, ויאמרו התיירו פרושים את הדבר !.

לזה החיוב עלי להוכיחו ברבים, למען ידעו כי הוא שלא כרין ועבירה גדולה! ויועילו דברינו בפרסום החטא, שהרבה בנות ישראל הכשרות יפרשו!, ובמקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב! עכד"ק. - הרב הגאון האב"ד הודה לו כי בצדק ידבר לשם שמים !.

דברי יחזקאל החדש מ"מקור חיים" עמוד רס"ב מובא בדברי יחזקאל הנ"ל במדור "הליכות והלכות" "ענינים שונים" - בעניני יורה דעה [לאחר עניני פורים]

אם לא תפשטי תיכף את הפיאה - לא אכנס לביתך!

אספרה לדור אחרון מה שסיפר לי בבחרותי הגאון האדיר המפורסם מו"ה דוד שליסעל זצ"ל ראב"ד דק"ק מונקטאש בעמ"ח ספר מגן דוד. כי בצעירותו השתתף באסיפה גדולה של רבנים שהיתה בעיר לעמברג, והיה שם הגה"ק בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע, וקודם האסיפה ניגש אל מרן משינאווא אברך חשוב שהיה קרוב משפחתו, והיה דר בעיר לעמברג, וביקש ממנו שאחרי הכינוס יתן לו מרן את הכבוד לבא אל ביתו לסעודה, והבטיחו מרן שימלא בקשתו.

וכשגמרו את הכינוס הלך מרן ז"ל עם מלויו ועם עוד חסידים אל ביתו, כשהגיעו אל בית קרובו הלכו על המדריגות למעלה, ואשת המארח פתחה הדלת לקבל פני דודה מרן ז"ל, והיא הלכה בפאה נכרית (שייטל), וכשראה אותה מרן ז"ל, אמר בתמיהה: היתכן, דעם טאטניס א קינד זאל גיין אין א שייטל?, היתכן, מצאצאי אבי ילכו עם פיאה?, הרי אבי הקדוש אוסר זאת?.

השיבה האשה ואמר: לא ידעתי שהדוד יסתכל על נשים.. השיב לה מרן על אתר: הנה בפרשת בחוקתי כתובים משפטי הערכין,

"אם תקבלי עליך מעתה שלא לילך עוד בפאה נכרית, אכנס
לביתך, ואם לא, לא אכנס לביתך, ואני הולך מכאן תיכף לדרכי!"

כ"ק מרן הרה"ק רבי אברהם שלום מסטראפקוב זצוק"ל

בן כ"ק מרן הרה"ק משינאווא זצוק"ל שאמר:

"החייב עלי לחוכיח ברבים, למען ידעו כי הוא שלא כדין ועבירה גדולה!

ויועילו דברינו בפרסום החטא, שהרבה בנות ישראל הכשרות יפרשו!

ובמקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב!"

וכתוב שם במקדיש בהמה טמאה, והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן אותה, ולכאורה הרי כתוב בספרים שראיית דבר טמא פוגם את הנפש, אם כן למה היה צריך להביא את הבהמה הטמאה אל הכהן דווקא, הלא טוב יותר היה לצוות שיביאו את הבהמה הטמאה לאיש פשוט סוחר בהמות, ולא שכהן יסתכל על בהמות טמאות, אלא מאי, נשמע מזה שאם צריך לפעמים להסתכל על בהמה טמאה בעבור ציווי ה', מותר אף לכהן להסתכל עליה! ... - והיתה לה תשובתה בצידה.

והוסיף מרן משינאווא לומר אליה בזה הלשון: אם תקבלי עליך מעתה שלא לילך עוד בפאה נכרית, ותפשטי מעליך תיכף את הפיאה נכרית, אז אכנס לביתך, ואם לא, אז לא אכנס לביתך, ואני הולך מכאן תיכף לדרכי בחזרה!.

והאשה נתביישה שלא לקבל דבריו, ואמרה שברצונה לקבל ציווי דודה תיכף ומיד, ונכנסה לדירתה איזה רגעים, ומרן משינאווא זי"ע המתין מבחוץ, והיא פשטה את הפאה נכרית ולבשה על ראשה מטפחת, ואז נכנס מרן לביתה עם חסידיו המלוים.

דברי יחזקאל השלם מדור "הלכות והלכות" ענינים שונים" בעניני יורה דעה, מהקדמה לספר דרשות לחם שלמה